

Nový Jeruzalém č. 2/2017

Zpravodaj pro 206. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Lysicích - v pondělí 13. února 2017 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb ve Velkém Meziříčí.

Ve čtvrtek 12. 1. přijelo a přišlo na pouť NJ do Vel. Meziříčí pěti autobusy, auty a pěšky asi 270 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Pavla Kafky na pouti NJ ve Velkém Meziříčí:

Ještě když jsem chodil do školy, nás učili, že když je zima, tělesa se smřšťují. Tak jsem si říkal, že by to mělo platit i o kázání, že čím je větší zima v kostele, tím by mělo být kratší kázání. Člověk si říká, **co nás to vůbec jakoby táhne do kostela**, v takovém počasí. Úplná kalamita, vy jste přijeli ze všech koutů a nemuseli jste a když se na vás tak dívám, tak se docela usmíváte, jakoby se těšili. **Přemýšleli jste někdy nad tím, proč chodíte na mši svatou?** Co to pro vás znamená, že si sednete do studeného kostela? V kostele je v lepším případě čtyři, v horším případě minus čtyři. **Co vás tam tak táhne?** Sám jsem si také musel odpovědět. A nalezl jsem – **je mi v tom kostele dobře. Mše svatá, ať je jaká chce, tak vytváří atmosféru lásky.** Ono to tak bylo od začátku. **Když se podíváme do večeřadla, tak poslední večeře byla naplněná atmosférou lásky.** Začalo to tím, že Ježíš umývá apoštolům nohy. Zkuste si to představit, když někdo někomu umývá nohy. **Musíte si kleknout před tím druhým** – jinak se vám to nepovede. Je to pravda? Teďka to domysleme. **Bůh si klekl před člověka, aby mu ukázal jako ho má rád.** Vlastně na začátku nebyla bohoslužba, ale **člověkoslužba. Bůh klečí před člověkem** a to, že my tady za chvíli budeme **klečet před Nejsvětější svátostí**, je jenom odpověď na Boží lásku. A to, ať chceme nebo nechceme, je ve mši svaté promítnuté. A to je jedna věc, se kterou můžeme **odcházet z Nového Jeruzaléma.** Že Bůh klečí před člověkem, aby mu ukázal, jak ho má rád. **Jestli vás to pohoršuje, že Bůh klečí před člověkem, tak je to dobře.** Ono nás to má trochu vyděsit, že Bůh klečí před člověkem – je to projev lásky. Vzpomínám si, že když jsem byl v semináři, tak jsem při mši svaté vždycky usínal. Tam to bylo tak zorganizované, že mše svatá byla v půl páté odpoledne. Vstávali jsme o půl šesté, pořád se něco dělo a o půl páté, byl člověk zdravě unavený a já, měl jsem co dělat, abych neusnul. Šel jsem za jedním knězem a říkám mu: „Otče, já teda nevím, ale já na mši svaté usínám.“ A on se mě zeptal: „**A odpočneš si?**“ - „Ano.“ – „Tak jseš tam dobře, víc nemusíš, to stačí.“ Jestli pojedete z Nového Jeruzaléma domů a budete mít zmrzlý nohy, ale **budete odpočatí, tak jste zde byli dobře. Nikde si tak člověk dobře neodpočine jako v Boží přítomnosti.** Vrcholný projev lásky k druhému je darovat se mu až k smrti. Proto se říká, že je to obět' mše svaté, protože si připomínáme vrchol Ježíšovy lásky, jeho darování se. My když slyšíme slovo obět', tak nám začnou nabíhat negativa. V tom smyslu, že se děje něco dramatického. Kristova obět' – vnímáme v tom krev, rány, bolest - což tam samozřejmě bylo - ale celé to utrpení je z lásky. Láska tam hraje větší roli než utrpení. **Mírou oběti je láska.** Já jsem přesvědčen o tom, že v tom **obrovském Kristově utrpení bylo i kousíček radosti.** Z toho, že dílo spásy je dokonáno. Když Ježíš na kříži říká: „**Je dokonáno.**“ To není jenom projev zoufalství a odevzdanosti, ale **odvážím se říct, že v tomto výkřiku bolesti, byla také přítomná i skrytá radost:** „Otče, už je to celé hotové, jsou vykoupeni.“ „**Otče, pro ně jsem se obětoval.**“ Zároveň ve **mši svaté dostáváme návod, jak se máme chovat doma.** Ve mši svaté objevujeme svou identitu, kým máme být. Jsme **Božími, milovanými dětmi,** Bůh před námi klečí, aby nám ukázal svou lásku a zároveň se obětuje, takže, když skončí kostel, i náš život musí odpovídat tomu, co jsme tady prožili. Musíme být lidmi, kteří kolem sebe **tvorí atmosféru**

lásky. A to sebou nese i to, že se člověk obětuje, že se daruje. To, že se člověk **daruje, obětuje – odvážím se říct – to je naše realizace.** Možná vám nic neřekne jméno Viktor Emanuel Frankl. Byl to psychiatr, pocházel z Pohořelic, byl to žid. Za druhé světové války se hned s prvním transportem dostal do koncentračního tábora a prošel jich několik. Když tam byl, aby to přežil – byl to lékař, psychiatr – řekl si, že to pojme jako laboratorní cvičení. Řekl si, že bude zkoumat lidi a zkusí přijít na to, **kdo v této šílené mašinérii smrti má největší šanci přežít. Kdo má největší šanci to zvládnout.** Pozoroval lidské osudy, snažil si to poznávat a zjistil, že **největší šanci na přežití má paradoxně, ne ten, kdo má lepší podmínky v koncentráku, ale ten, kdo je schopný se rozdělit o svůj příděl chleba.** Kdo je schopný něco **darovat.** Kdo je schopný **obětovat se pro druhé** nebo pro myšlenku nějaké svobody, pravdy a demonstruje to na mnoha a mnoha případech. A když to všechno přežil, napsal o tom několik knih. Dokonce vznikl nějaký vědní obor v psychiatrii, který tyto poznatky zpracovává. V podstatě se dopracoval k tomu co říká Ježíš: „**Kdo chce svůj život zachránit – ztratí ho, kdo svůj život ztrácí, nalézá ho.**“ Jsme stvořeni k tomu, **darovat a obětovat se.** Každá **mše svatá nás k tomu zve.** Z náboženství si určitě pamatujete, že **mše svatá vrcholí proměňováním a přijímáním.** Při proměňování kněz říká: „**Toto je moje tělo, které se za vás vydává.**“ Připomíná Ježíšova slova. Nejen, že je připomíná, ale každému z nás říká: „**Já se ti dávám.**“ Pro mě, pro kněze je to ještě zajímavější, že ta slova můžu vyslovit a snažit se s Ježíšem identifikovat, **toto je můj život, který se vydává.** Na tato slova máme odpovědět a odpovídáme na ně v té modlitbě po svatém přijímání. Kněz říká: „**Tělo Kristovo.**“ Tím jakoby rychle zopakuje: „**Toto je moje Tělo, které se za vás vydává.**“ A naše odpověď by měla znít: „**Toto je moje tělo, moje krev, můj život – Pane, já se ti dávám.**“ To je podstatou modlitby po svatém přijímání. Vrcholem mše svaté je, že se **obnovuje pouto lásky, pouto přátelství,** kdy znovu probíhá **vzájemné odevzdání a přijetí.** A toto má svůj odraz v našem životě. Když přijdeme domů, tak znovu říkáme to samé. Svě manželce: „**Toto je moje tělo, můj život, který se ti dává. Já se ti dávám, já se pro tebe budu namáhat – celý týden.**“ Jsme opravdu stvořeni k **Božimu obrazu a to co zakoušíme při mši svaté, v atmosféře lásky, v tom se máme utvrdit, z toho máme potom žít a atmosféru lásky máme šířit mimo kostel.**

Tak bych chtěl nám všem popřát, abychom to objevili, aby nám bylo v kostele vždycky dobře, abychom si v kostele **odpočali,** abychom se **utvrdili v tom kým jsme** – že jsme **bytostí stvořenou k tomu, aby se někomu darovala, aby se obětovala, abychom z toho měli radost.** I když ta obět' je někdy spojená s bolestí. Zvláště teď bych nám chtěl popřát, abychom v okamžiku modlitby po svatém přijímání, v tom tichu, abychom dokázali správně, s láskou, jak nejlépe dovedeme odpovědět na to co nám říká Ježíš: „**Toto je moje tělo.**“ - „**Pane toto jsem já a já se ti odevzdávám.**“ Amen.

Na konci poutě NJ ve Velkém Meziříčí **řekl hlavní celebrant v tzv. posledním slově toto:** Sbíрка bude zaslána **Fondu Puls na podporu pastorače a kněží brněnské diecéze.** Prostředky jsou určeny zvláště na pokrytí mzdových nákladů a formaci kněží a na zajištění technické a ekonomické agendy farností., která je nezbytná pro jejich fungování. **Smysl a fungování fondu bych pro jednoduchost přirovnal k situaci, kdy jdou hrát s ministranty fotbal. Na lavičku se položí kapitánská čepice a každý do ní hodí svůj příspěvek. Kluci třicet a tatínci padesát korun. Všichni rádi hrajeme fotbal, jsme jeden tým a musíme si zaplatit hřiště.**

Podobně i o církvi by šlo říct, že je týmem, který si sestavil Bůh sám. Získal nás za cenu vlastní krve. V církvi - týmu jsme na sobě všichni závislí. Každý se podílí na hře jinou měrou, ale všichni mají stejnou hráčskou důstojnost. Umíme hrát skvěle ale umíme si dávat i vlastní góly. Přesto chceme bojovat dál, protože jsme hrdí na svůj tým a neseme v srdci naději na slíbené vítězství. Cílem tohoto fondu je podporovat toto vědomí a nabízet vtažení do hry prostřednictvím dobrovolného daru, kterým každý může přispět na společné hřiště církve.

Více na www.fond.biskupstvi.cz Pokud chcete podpořit kněze a pastorači v naší diecézi, můžete přispět na účet **číslo účtu 99662222/0800** nebo se přihlásit jako pravidelní dárci na webu fondu nebo telefonicky na 533 033 344. S díky za Vaše dary P.Mgr. Pavel Kafka, správce fondu.

Sbírka nestačila na zaplacení autobusů a nutné režie. Pán Bůh zaplat' všem dárčům. Poděkování patří také místnímu faráři otci Pavlu Šenkyříkovi a všem farníkům z Velkého Meziříčí, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení a rozhovor s P. Martinem Hönigem, kaplanem ve Znojmě – hlavním celebrantem 206. poutě NJ v Lysicích:

Stručné představení. Narodil jsem se 6. 11. 1987 v Boskovicích. S rodiči a dvěma bratry jsem vyrůstal v rodinném domku v Letovicích na kopci u lesa. Na dětství vzpomínám jako na období her s bratry a dalšími dětmi z okolí, zvláště s bratrance a sestřenicemi bydlicími nedaleko, chodili jsme do lesa, hráli fotbal atd. Také jsme se s rodiči učili pracovat doma a na zahradě. Velmi rád vzpomínám na čas, kdy jsme přestavovali dům a já jsem mohl pracovat po boku svého táty, učit se od něho různým činnostem spojeným se stavbou a při tom s ním mluvit. V roce 2007 jsem maturoval na Biskupském gymnáziu v Letovicích, na které také velmi rád vzpomínám, a byl jsem přijat do kněžského konviktu v Olomouci, přípravného ročníku před vstupem do semináře. První dva roky teologického studia jsem potom absolvoval v Olomouci a další tři v Římě. Jáhenskou službu jsem absolvoval v Brně-Zábřovicích a od kněžského svěcení v r. 2014 teď působím jako kaplan ve Znojmě.

Co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Od rodičů jsem se naučil, že to nejcennější v životě nejsou věci nebo zážitky, ale vztahy, a to na prvním místě vztah s Bohem.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? V období mého dětství a dospívání nebylo v naší farnosti žádné společenství věřících vrstevníků. Takové společenství jsem ale našel v Církvi bratrské v Letovicích, kde měli také mí rodiče přátele z mládí a kde dostal můj vztah s Bohem nový a silný impuls. Tehdy jsem se do Boha natolik „zamiloval“, že jsem věděl, že budu chtít jedou sloužit Bohu a lidem „na plný úvazek“. O kněžství jsem ale začal uvažovat až po svých prvních exerciciích, které jsem prožil v 16 letech pod vedením salesiána P. Petra Barana. Před maturitou jsem však nevěděl, jestli mě k tomu Pán opravdu volá a jestli mu nemám sloužit nějakým jiným způsobem. Modlil jsem se a zvažoval, zda se dát životní cestou manželství nebo kněžství. Tehdy mi pomohla myšlenka Chiary Lubichové: „Když máš dvě stejně dobré možnosti a nevíš, pro kterou z nich se rozhodnout, tak si prostě jednu zvol a svěť to Bohu s tím, že mu dáváš volnou ruku, aby tě otočil o 180 stupňů, když bude chtít.“ Tak jsem to udělal a takhle to dopadlo. ☺

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? To je moc důležitá otázka. Odpověď je podle mě jednoduchá: svatost a apoštolát. Toužit po svatosti a s Boží pomocí v ní stále růst (modlitbou, plněním povinností z lásky k Bohu a k lidem a samozřejmě zachováváním Božích přikázání) a konat apoštolát mezi lidmi, s kterými žiji. Mám na mysli hlavně tzv. „apoštolát přátelství a důvěry“. Když s někým máte přátelský vztah a vzájemnou důvěru (přibuzní, kamarádi, kolegové v práci,...), je přirozené, že sdílíte to, co je vám nejdražší: přátelství s Ježíšem Kristem. A přirozeně takovým lidem pomáháte (příkladem, radou, povzbuzením, pokáráním a především modlitbou), aby i jejich vztah s Ježíšem Kristem rostl a sílil.

Co vidíte jako důležité...? Svatost a apoštolát. Brát vážně toto dvojediné povolání každého křesťana, jak nám to připomněl Druhý vatikánský koncil.

Kde Vás nejvíc „tlačí boty“? Moje neznalost veřejného dění (politika atd.). Nemám na to buňky a osobně bych si vystačil s tím, co se ke mně donese. Ale vím, že to je můj nedostatek a snad se mi to podaří změnit.

Rok milosrdenství: Mohl jsem zakoušet radost z blízkosti Svaté brány přímo ve Znojmě. Měli jsme více zpodobání a často jsme tak byli svědky obrácení a také prohloubení života víry mnoha lidí, kteří ke Svaté bráně přicházeli. Jsem moc rád, že papež František zdůrazňuje to, že Boží náruč je otevřená a Bůh sám vychází hledat a zachránit nás všechny – hříšníky, kteří toužíme po odpuštění, – a že se máme my všichni učit být milosrdní jako Otec.

Úmysl sbírky: Chci, aby to určil místní farář – a P. Michal Cvingrál určil sbírku na pouti NJ v Lysicích na pomoc CSI. Na encyklopedii Wikipedia je o této organizaci toto:

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI, angl. *Christian Solidarity International*, něm. *Christliche Solidarität International*) je mezinárodní křesťanská organizace pro obranu lidských práv. Jejím primárním cílem je podpora pronásledovaných křesťanů a všech „kteří zastávají hodnoty svobody a důstojnosti člověka stvořeného k Božímu obrazu“. Organizace se soustřeďuje zejména na obranu a prosazování principů náboženské svobody, podporu pronásledovaných křesťanů a humanitární pomoc určenou obětem katastrof.

Rodina CSI je v současné době tvořena devíti národními organizacemi, které působí ve Švýcarsku, Spojených státech amerických, Francii, Itálii, Nizozemsku, Maďarsku, Německu, Jižní Koreji a České republice. Sídlo zastřešující organizace je v Binzu ve švýcarském kantonu Curych.

Pozvánky.

FATYM zve na faru do Prosiměřic na duchovní obnovy exercičního typu v roce 2017.

Začíná se vždy ve čtvrtek v 18:00, zakončení v neděli ve 14:00. S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 300 Kč (vzhledem k skutečným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc). Přihlášky: ŘKF Náměstí 20, 671 03 Vranov n/D, e-mail marek@fatym.com, telefon 515 296 384. **Nabízíme:**

2. – 5. 2. – muži – jáhen Ladislav Kinc – list Efezským: MILOST;

9. – 12. 2. – Marianky malé – P. Marek Dunda – S radostí;

16. – 19. 2. – Marianky střední – P. Marek Dunda – Bohu díky;

23. – 26. 2. – Marianky dospělé – P. Marek Dunda – Ve světlé víry;

2. – 5. 3. – ženy – P. Milan Plíšek – Hovory o víře;

9. – 12. 3. – ženy – jáhen Ladislav Kinc – list Efezským: MILOST;

23. – 26. 3. – maminky Marianek a Soluňáků – P. Marek Dunda – S Marií

Plán poutí na rok 2017: 8. 5. poutní výlet rodin s dětmi - Přibyslavice

28. – 30. 7. – Západní Čechy I. – blahoslavený Hroznata (800. výročí smrti) – bude to putování spojené s poznáním míst spojených se životem českého mučedníka a premonstrátského řádu jehož byl členem a kláštery, které jako výraz podání dal vybudovat v západních Čechách. Je možné se už přihlašovat – počet míst je limitován počtem objednaných noclehů v Plzni.

21. – 26. 8. - XVII. pěší pouť na Velehrad

9. 9. – XIV. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2017 a výhled na 2018:

2017	12. duben	Měřín	15. květen	Nové Veselí	12. červen	Jimramov
	13. červenec	Oslavice	14. srpen	Olešná	18. září	Radostín
2018	12. říjen	Bystré	13. listopad	Trpín	13. prosinec	Olešnice
	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svatka	březen	Křižanova
	duben	Měřín	květen	Bohdalov	červen	
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Pavlov
	říjen	Velká Bíteš	listopad	Jámy	prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 207. pouť NJ – ve čtvrtek 16. března 2017 v 17 hodin do Křižanova – hlavní celebrant – P. Mgr. Jakub Tůma, kaplan u sv. Jakuba v Brně

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 2. 2017. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť), kinc@dieceze.cz

Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www. rovecne.farnost.cz.